Cine este Isus?
(Wer ist Jesus?)
Topeka, Kansas, USA
20 iunie 1964

În ceea ce mă priveşte, am avut până acum o masă sărbătorească cu acest mic dejun. De obicei se primeşte mâncare rece, pâine cu unt şi cu jeleu. Nu demult am fost la Phoenix, şi acolo m-au servit cu plăcinte noi în sud le spunem „Flapjacks“ fără sirop, încât a trebuit să-mi pun zahăr. Însă aici ne-a mers bine. Asta nu numai în cele fireşti, ci şi în cele spirituale.

Eu sunt atât de bucuros pentru mărturia acestui frate. Într-o dimineață am fost chemat la patul lui. Mi se spusese că se întâmplase ceva. Vreau să spun că el făcea parte din primii oameni care voiau să finanțeze aceste adunări. Desigur că Satana a vrut să se răzbune pe acest bărbat al lui Dumnezeu. Dar aici vedem cum lucrează Dumnezeu; El pregăteşte o întorsătură încât şi din aceasta se produce o mărturie puternică astfel ca El să-şi arate puterea Sa. Pentru cei ce-L iubesc, El întoarce totul spre binele lor. Noi suntem bucuroşi pentru auzirea acestei mărturii, frate.

Este cu adevărat o prioritate pentru mine să fiu împreună cu voi în acest oraş. Eu nici nu pot să mă exprim cât simt de mult. Noi nu am avut mase de oameni cum a fost cazul câteodată, dar se pare că Dumnezeu este pe cale să facă ceva. Ceva se pregăteşte, iar oamenii sunt îndreptați înspre aceasta, ei sunt aduşi acolo unde trebuie să fie. Este bine să-i întâlneşti pe aceşti păstori buni.

Pentru mine este o prioritate să pot vorbi comercianților creştini. Eu ştiu că gruparea de aici mai este tânără. Este încă foarte mică şi, aşa după cum a spus fratele aici, ei au nevoie de oameni.

Eu am reprezentat multe organizații mari ale Evangheliei pline în toată lumea, şi totuşi eu nu fac parte din niciuna, ci numai din grupul comercianților care nu reprezintă nici o organizație anumită. Ei sunt interconfesionali. Ei nu apără altceva decât Evanghelia plină. Noi suntem bucuroşi pentru aceasta.

Dacă voi, oamenii din acest oraş, credeți că eu vă spun adevărul, atunci a sosit timpul în care se adună comercianții creştini pentru a avea o legătură frățească în Cuvânt. În timpul acesta minunat în care se vorbeşte sâmbătă dimineața, veți învăța mult unii de la alții.

Pe preşedintele internațional, fratele Shakarian, l-am cunoscut deja acum câțiva ani. Mulți dintre voi ştiu lucrul acesta. Pe masă se afla un teanc de telegrame. În timp ce le citeam, am găsit şi numele unei femei, Shakarian, care se afla pe patul de moarte, bolnavă de cancer. Într-un fel, Domnul m-a călăuzit la ea. Astfel am făcut cunoştință cu familia Shakarian, după ce femeia a fost vindecată. După această lucrare, un medic grec, pe nume Theodore Palouveas, s-a botezat.El era doctorul ei.

El a zis: „Ideea pe care îi zidiți pe oameni, este o închipuire falsă.“ El a zis: „Femeia zace pe pat şi va muri.“

Când am vrut să intru în casă, el mi-a spus: „Dacă intrați în casă, fiți vă rog liniştiți, pentru că femeia este bolnavă de moarte. Ea zace acolo; i s-au tăiat ambii sâni şi este umflată.“ El a zis: „Ea moare. Nu puteți schimba nimic în aceasta.“ Eu l-am ascultat un timp. El a mai spus: „Fiți liniştiți şi nu vă rugați prea tare. Spuneți-vă numai rugăciunea şi ieşiți din nou afară.“

Eu am răspuns: „Desigur.“

Apoi am intrat. Eu eram sigur că nu voi asculta de indicațiile lui şi am urcat scările. Eu cred că-mi aduc aminte corect de toate. Florence era atunci o domnişoară tânără ca şi Rose, şi toate se rugau. Mama ei se afla în comă de două zile şi era umflată foarte tare.

Eu m-am pus pe genunchi să mă rog. Când am făcut lucrul acesta, a venit îngerul Domnului lângă pat şi a zis: „În trei zile, femeia se va putea ridica din nou.“

Apoi m-am întors, am ieşit afară şi ele m-au urmat. Eu am zis: „Aceasta este în Numele Domnului: ea se va ridica.“ Apoi ele au început să plângă tare.

Deja venise doctorul Palouveas şi a vrut să mă scoată din casă. El a zis: „O astfel de idee! Trezeşte în aceşti oameni speranțe false! Femeia va muri.“

Eu am răspuns: „Văzut statistic, da. Dar conform Cuvântului Domnului, nu.“ Eu am zis: „Ea va rămâne în viață.“

El a spus: „Prostii! Dumneavoastră ar trebui să părăsiți această clădire.“

Apoi a venit fratele Shakarian şi a zis: „O clipă, vă rog! Noi te-am chemat pentru că eşti doctorul nostru şi noi te prețuim. Dar noi l-am chemat şi pe fratele Branham. Tu nu ne-ai mai dat nici o speranță; el ne-a dat.“

Eu i-am spus: „Ştiți ce voi face? Dacă ea nu se ridică în timp de trei zile, eu îmi voi pune o tăblie pe spatele meu cu inscripția «Prooroc fals» şi mergem amândoi la Los Angeles. Dumneavoastră vă aşezați în maşină şi circulați pe stradă claxonând şi arătând înspre mine. Dar dacă se ridică, atunci trebuie să mă lăsați să vă pun eu o tăblie pe spate cu inscripția «şarlatan», să intru în maşina dumneavoastră şi să claxonez.“ El nu a vrut. Mai târziu el a fost botezat şi i-a slujit Domnului până ce a fost luat sus.

Astfel am făcut cunoştință cu familia Shakarian. Mai târziu i-am ajutat să formeze primul lor grup. În toată țara şi în toată lumea eu am ajutat la aceste locuri de întâlnire. Ei sunt nişte oameni foarte cumsecade.

Eu vreau să spun că vă lipseşte ceva dacă legătura voastră nu se întăreşte aici, pentru că **depinde mult de legătura frățească**. Noi trebuie să ne adunăm, ne spune Biblia, acum când vedem că sfârşitul se apropie, noi să nu evităm întâlnirile noastre. Asta nu-i va întări numai pe ei, ci şi pe voi. **Iar tăria voastră va fi comunitatea**. Comercianții creştini ai Evangheliei pline nu sunt o organizație pe lângă care te poți pune zicând: „Aceasta este gruparea noastră.“ Aici este loc pentru toți credincioşii, ca ei să se întâlnească. Aici se formează o comunitate unită Biserica însăşi, credincioşii duhovniceşti. Eu cred că ar fi ceva minunat dacă ați face acest lucru. Poate vi se pare ceva mediocru.

Dar eu nu cred că se aude ca o batjocură. Nu demult un bărbat m-a întrebat într-o adunare: „Spune odată, tu eşti un predicator?“

Eu am răspuns: „Este adevărat aşa, pe jumătate.“ Eu mă tem puțin să le spun oamenilor Evangheliei pline ceva despre predicatori.

Voi ştiți, că tatăl meu învăța călăria. El a călărit mulți cai. Voi ştiți că băieții vor să fie ca tatăl lor. Ca băiat şi eu mă gândeam să devin odată călăreț. Când mergea tata la arat, îl însoțeam întotdeauna. După aceea aveam voie să duc calul la apă. Troaca era dintr-un copac scobit.

Câți dintre voi au văzut deja aşa ceva? Din care parte din Kentucky veniți? Câți dintre voi au dormit pe un sac de paie? Oh, atunci pot să-mi dau haina şi cravata jos pentru că aici sunt într-adevăr acasă. Aceasta este regiunea mea.

Eu obişnuiam să merg acolo. Tatăl meu avea o şa. După ce îl vedeam că era departe, luam calul cel bătrân pentru arat şi îi chemam pe frații mei să se aşeze pe gard. Eu sunt cel mai în vârstă dintre cei nouă frați. Eu am adunat un pumn de scaieți, i-am pus sub şa, am tras bine cureaua şi m-am urcat sus. Calul cel bătrân era aşa de obosit, încât nici nu putea să-şi mai ridice picioarele, dar el a sărit încolo şi încoace pentru că scaieții îl înțepau. Eu trăsesem bine centura. Eu mi-am luat pălăria de pe cap şi îmi închipuiam că sunt un cowboy adevărat. Aceasta venea din cauză că am citit prea multe istorioare despre această meserie. Eu mă prezentasem fraților mei ca un cowboy adevărat, o credeam şi eu.

Când am fost aproape la vârsta de optsprezece ani, am plecat de acasă şi m-am dus în Arizona. Eu eram sigur că ei vor avea nevoie de mine să călăresc caii. Ei aveau nevoie de mine, deci trebuia să plec de acasă. Eu eram încă minor, totuşi am plecat şi am ajuns în timp ce era rodeo în Phoenix. Eu m-am uitat la animale pentru ca să decid pe care să-l călăresc. Caii pe care ceilalți nu-i puteau călări, aveau o şa argintie. Chiar pe aceştia vroiam să-i călăresc.

Eu nu eram prea mare, am fost întotdeauna cam mic, însă voiam să-mi fac rost de pantaloni de piele. Eu ştiam că tatăl meu purtase astfel de pantaloni. Pe timpul acela el însă nu-i mai avea. Deci trebuia să-mi cumpăr o pereche. Eu văzusem deja o pereche frumoasă care avea o etichetă pe care scria: „Arizona“. În afară de aceasta mai erau desene cu tauri şi astfel de lucruri. Eu mă gândeam: „O, asta o să-mi şadă bine.“ Aşa cum sunt de fapt băieții! Când i-am probat, pantalonii erau prea lungi cu o jumătate de metru şi erau pe podea. Eu eram ca una din găinile pitice cu pene lungi. Eu mă gândeam: „Asta nu merge“ şi mi-am cumpărat o pereche de blugi.

Eu am vrut să câştig câțiva dolari. Deci m-am dus la cai şi m-am uitat bine la ei. Animalele erau aşa de neliniştite încât nu voiau să mănânce nici fân din iesle. Eu mă gândeam: „Oh!“

Apoi a fost scos afară primul cal. Este neobişnuit că povestesc astăzi despre aceasta; eu nu m-am mai gândit până azi la acea zi. Primul cal care urma să fie călărit în după amiaza aceea la concurs se numea „Kansas Outlaw“. Venea din Kansas, era mare şi frumos, însă împotrivitor. Un călăreț renumit urma să-l

călărească.

Eu m-am dus la ceilalți călăreți şi m-am aşezat pe gard. Ei aveau pălăriile puse pe o parte a capului. Eu mă gândeam: „Eu arăt ca un călăreț adevărat“, şi îi priveam.

Apoi a ieşit acel bărbat. El era decorat în tot felul. Când el a ieşit cu calul din țarc, acesta a făcut două sau trei întorsături şi s-a cabrat. Calul mergea deja într-o direcție şi el zburase în alta. Ajutoarele au prins calul iar salvarea l-a dus pe călărețul căruia îi curgea sânge din urechi. Calul care mai fugea pe acolo a fost prins de ajutoare.

Vorbitorul umbla şi striga: „Eu dau o sută de dolari celui care rezistă zece secunde.“ El umbla pe acolo şi apoi a venit în direcția mea, m-a privit şi a întrebat: „Eşti călăreț?“

Eu am răspuns: „Nu.“ Foarte repede mă răzgândisem. Eu nu eram călăreț.

Pe vremea când eram ordinat la Missionary Baptist Church purtam Biblia mea aşa sub braț. Eu am primit documentul meu, acum eram un apărător a credinței şi am crezut că asta este totul. Eu mă consideram un predicator.

Într-o zi am fost în St. Louis unde a fost vindecată fiica lui Daugherty. Eu mă consideram un predicator. Acolo am ajuns într-o comunitate penticostală. Unii dintre voi îl cunosc poate pe Robert Daugherty. Pe el l-am auzit acolo predicând. Acest bărbat a predicat astfel încât se lăsa in genunchi, devenea vânăt la față, se punea jos şi iar se ridica, apoi se lupta după aer. Şi totuşi îl puteai auzi predicând la o distanță de două străzi. Eu nu pot nici să mă gândesc aşa de repede în felul meu încet de la baptişti. Dacă de atunci încoace mă întreabă cineva: „Eşti un predicator?“, eu răspund: „Nu.“ Eu trebuie să fiu atent.

În Philadelphia mi-a vorbit un om. Acolo are loc următoarea adunare internațională. În ziua de 29. va fi adunarea de deschidere când va vorbi dr. Brown. Mulți frați vor fi prezenți. Prioritatea mea este să deschid adunările şi să vorbesc acolo de două ori dimineața.

Cineva a zis: „De ce te ocupi cu oamenii de afaceri? Tu trebuie să fii predicator.“

Eu am răspuns: „Eu sunt un om de afaceri.“

El a întrebat: „În care branşă eşti?“

Eu am răspuns: „În serviciul de siguranță.“ Eu am spus-o foarte repede pentru ca el să nu înțeleagă, şi el cu adevărat nu a înțeles nimic din ce am zis.

Eu nu am spus: „Asigurări“ ci „siguranță“.

El a spus: „Mă bucură.“, şi apoi m-a întrebat: „Unde este sediul societății? Despre ce societate de asigurare este vorba?“

Eu am răspuns: „Despre viața veşnică.“

Apoi a zis: „Despre aceasta nu am mai auzit niciodată. Unde este sediul central?“

Eu am răspuns: „În slava cerească.“

Dacă cineva dintre voi este interesat pentru aceasta, atunci aş vorbi cu plăcere după serviciul divin, despre polițele de asigurare.

Eu îmi aduc aminte despre un caz de asigurare pentru accidente, care a fost încheiat deja cu ani în urmă, şi sper că nu este prezent aici nici un reprezentant de la asigurări. Fratele meu este de fapt un salariat al firmei de asigurări „Prudential“. Odată am fost şi eu înşelat de asigurarea mea. Ei nu ne-au citit corect polița. Tatăl meu încheiase cu zece ani în urmă o asigurare pe viață care urma să fie plătită după douăzeci de ani, aşa ne gândeam noi. După ce sosise timpul de plată, asigurarea avea o valoare de 7 dolari şi 50 de cenți. Noi ne aşteptam să primim sute de dolari. Eu nu mă pricep la aceste asigurări. Asigurările sunt în ordine, eu nu vreau să le înjosesc.

Eu am fost prieten cu cineva care vindea asigurări. Noi am fost împreună la şcoală. Fratele lui a scris broşura „Odaia de sus“; el este un predicator baptist foarte fin. Wilmer a venit într-o zi la mine şi a spus: „Billy, eu am venit să vorbesc cu tine despre o asigurare.“

Eu am răspuns: „Wilmer, noi suntem prieteni buni. Dacă tu vrei să vorbeşti cu mine despre starea vremii, despre pescuit sau despre altceva, cu plăcere. Dar nu despre asigurări.“

El a spus: „Tu trebuie să ai o asigurare.“

Eu am răspuns: „Eu am siguranța.“

El a spus: „O, iartă-mă. Atunci poate ți-a vândut Jesse deja o asigurare.“ Acesta este fratele meu.

Eu am răspuns: „Nu.“ Soția mea m-a privit de parcă aş fi un fățarnic, pentru că ea ştia că nu am nici o

asigurare. Ea mă privea şi eu repetam: „Eu am siguranța.“

El întreba: „Care este?“

Eu am răspuns: „

Binecuvântată siguranță „Isus este al meu“
îmi umple inima cu lumină cerească;
născut din nou, eliberat de păcat,
un copil al Dumnezeului nostru.

Apoi el a zis: „Billy, asta este foarte bine, dar nu este de ajuns pentru a te înmormânta.“

Eu am răspuns: „Dar este suficient să mă scoată din mormânt. Eu nu mă îngrijorez cum voi intra, eu mă îngrijorez cum voi ieşi de acolo.“

Voi, oameni de afaceri, eu mai am încă această ocupație. Dacă doriți să discutați cu mine despre aceasta, m-aş bucura.

Este ceva măreț să ai legătură frățească. Cred că este scris în Biblie: „Iată, ce plăcut şi ce dulce este să locuiască fraţii împreună! Este ca untdelemnul de preț, care turnat pe capul lui se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veşmintelor lui.“ Este ceva deosebit legătura frățească.

La început Dumnezeu era singur. Atunci El nici nu era Dumnezeu. Aţi ştiut lucrul acesta? EL nu putea să fie aşa ceva, pentru că Dumnezeu este „un obiect de închinare“. Aceasta este însemnătatea acestui cuvânt. EL este Elohim, Cel ce există prin Sine însuş. EL nici nu era încă Dumnezeu.

Însă în El erau atributele, aşa cum sunt în voi gândurile. Mai întâi trebuie să aveți ceva în gândurile voastre, să gândiți ceva, iar apoi să pronunțați. Un cuvânt este un gând adus la exprimare. „La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu.“ Şi Cuvântul a venit la exprimare şi a adus ceva la existență.

Aşa este cu toate. Aşa este cu toate dacă suntem născuți din nou, dacă avem viața veşnică. Există numai un singur fel de viață veşnică, şi anume viața lui Dumnezeu. Noi suntem atributele lui. Eu pot să le vorbesc astfel numai creştinilor. Noi suntem atribute. Isus a venit ca Răscumpărător. Câți din cei prezenți cred aceasta? „Răscumpărat“ nu înseamnă a creea ceva din nou. A răscumpăra înseamnă ceva ce este deja existent şi este readus din nou. De ce vă temeți atunci? Totul este în mâinile lui. Ceasul nu bate greşit. Totul trebuie să fie aşa şi ne aduce acum la acest punct.

Eu sper şi mă încred că fiecare dintre voi care este în dimineața aceasta aici, care nu este membru al acestei comunități, va vorbi cu aceşti bărbați despre aceasta. Eu i-am dat mâna mai înainte preşedintelui acestei grupări. Întăriți-vă. Despre David se spune că el a primit putere nouă pentru lupta împotriva duşmanului. Voi oamenilor, vreți să faceți tot ce puteți pentru a fi întăriți împotriva duşmanului. Noi suntem aici ca frați ai Evangheliei pline. Noi credem aceasta. Să mergem la lucru, să căutăm alți frați, indiferent dacă ei cred în Evanghelia plină sau nu, şi să-i aducem în adunările noastre. Noi vrem să ne rugăm şi să aducem partea noastră ca să întărim trupul lui Hristos. Prin aceasta noi înşine primim putere nouă. Dumnezeu să fie cu voi şi să vă ajute. Spuneți-mi dacă vă pot ajuta cu ceva. Noi ne îndreptăm acum imediat spre Cuvânt.

Eu nu vreau să vă reţin prea mult. Aşa cum am spus deja mai înainte, eu sunt puțin mai încet şi eu gândesc mai încet. Memoria mea nu a fost bună niciodată. De aceea trebuie să-mi iau timp. Eu nu ştiu mai mult decât ceea ce mă însărcinează El să spun. Asta îmi aduce câteodată greutăți şi câteodată mă salvează. Eu spun pur şi simplu ceea ce spune El. Înainte de a ne apropia de Cuvânt, vrem să ne apropiem de Autor.

Nu demult am călătorit împreună cu un renumit doctor în teologie. Mulți dintre voi îl cunosc. Este William Booth-Clibborn. El predică Evanghelia în şapte limbi. Noi am vorbit despre Dumnezeu şi atributele Sale. Eu am zis: „Dumnezeu este un diamant mare. Darurile despre care vorbeşti tu sunt reflectări ale dragostei lui Dumnezeu.“ Eu am amintit şi Africa.

Preşedintele minelor de diamante din Kimberley a fost unul din oamenii mei de ordine. El mi-a arătat minele de diamante din Kimberley. Acolo le găseşti pe stradă. Nimeni nu ar îndrăzni să reţină o piatră neşlefuită. Ea trebuie să fie şlefuită de societatea acestei industrii. Nici un diamant mare nu străluceşte când îl găseşti undeva. Pentru aceasta trebuie şlefuit.

Aşa a fost cu Dumnezeu. EL a trebuit să fie rănit din cauza păcatelor noastre. EL este Diamantul cel mare. Dacă un diamant este şlefuit, acesta primeşte forma unui triunghi. Dacă îl țineți la soare, atunci reflectează şapte culori din el. Dacă priveşti roşu pe roşu, atunci se vede alb. Aţi ştiut voi asta? Aşa este.

Roşu prin roşu. Este sângele, sângele roşu. Dacă Dumnezeu priveşte păcătosul roşu prin sângele roşu, el devine alb. El devine alb în inimă.

Eu am continuat: „Dumnezeu a fost lovit, chinuit, rănit pentru ca aceste raze să reflecteze ceea ce este Dumnezeu, după ce Cuvântul puternic al lui Dumnezeu cade peste cineva."

Acest domn Clibborn a spus: „Dar tu nu-ţi cunoşti Biblia."

Eu am răspuns: „Poate că aşa este. Dar pe Autor Îl cunosc foarte bine. Acesta este lucrul principal: să Îl cunosc pe Autor." Pe El trebuie să-L cunoşti, indiferent dacă cunoşti tot Cuvântul sau nu; **pe El trebuie să-L cunoşti.**

Eu cred că a fost un misionar tânăr care a zis odată către Hudson Taylor: „Mr. Taylor, eu am primit Duhul Sfânt. Să cer acum bacalaureatul meu la facultatea de filozofie?" El a răspuns: „Nu lăsa lumina să lumineze abia după ce lumânarea ta s-a consumat pe jumătate. Las-o să lumineze atâta timp cât arde." Desigur! Cu alte cuvinte: Dacă tu nu ştii ce trebuie să vorbeşti, atunci spune cum a fost aprinsă lumina ta. Asta ajunge.

Voi, comercianţi creştini ai Evangheliei pline, faceţi la fel. Voi nu trebuie să aşteptaţi până ce sunteţi predicatori. Mărturisiţi doar simplu ce a făcut El cu voi până acum. Pentru aceasta vă strângeţi voi în locul acesta: ca să mărturisiţi ce a făcut El pentru voi. Asta va da altora lumină, încât şi ei vor fi aprinşi prin aceasta. În felul acesta au fost aprinse lămpile în locul sfânt: una prin cealaltă. Aceasta nu s-a întâmplat prin lumină străină, nu printr-o aprindere nouă, ci prin una şi aceeaşi lumină. Asta înseamnă că Acel ce lasă să lumineze lumina este acelaşi Dumnezeu în tot timpul.

Să ne aplecăm capetele şi să vorbim cu Autorul cel mare.

Tată ceresc, noi ne adunăm acum în locuri cereşti. Noi suntem conştienţi că această clădire nu este o clădire bisericească. Fără îndoială aici se adună şi alte comunităţi, cluburi şi asociaţii de tot felul. În dimineaţa aceasta clădirea aceasta este o biserică pentru că delegaţii împărăţiei sunt adunaţi aici. Noi simţim aceasta deja din mărturiile şi cântările auzite şi suntem conştienţi de prezenţa marelui Împărat. Noi ştim că El este aici.

Ca şi copii ai Tăi, noi Îţi aducem acum lauda buzelor noastre, poate nu conform rânduielii, Doamne, ci pur şi simplu ca nişte copii. TU înţelegi aceasta. Indiferent cât am încerca să ne punem mintea şi purtarea noastră în acţiune, totuşi s-ar putea să nu vină din inimă, ci să fie ceva firesc şi artificial. Dacă Îţi aducem lauda care este în noi din inimă, atunci sunt sigur că va fi primită.

Noi ne rugăm ca Tu să ne legi cu legătura Duhului Sfânt, să uneşti inimile noastre şi prin Cuvântul lui Dumnezeu să ne vorbeşti.

Binecuvântează acest grup mic, Doamne, dă-le putere. „EU, Domnul, am plantat, Eu o voi uda zi şi noapte şi nimeni nu o va smulge din mâna Mea." Ca slujitor al Tău eu mă rog, Doamne: Binecuvântează-i, întăreşte-i Doamne, din pricina împărăţiei Tale.

Binecuvântează fiecare comunitate care este reprezentată aici în dimineaţa aceasta, şi pe fiecare în parte.Dacă sunt în dimineaţa aceasta oameni care nu sunt încă salvaţi, eu mă rog, o Dumnezeule, ca acesta să fie ceasul în care ei constată că ei nu se pot întâlni cu moartea în starea aceasta, pentru ca ei să primească darul vieţii veşnice prin Domnul Isus Hristos, Fiul Tău. Noi ne rugăm în Numele Lui. Amin.

În adunările trecute am predicat aşa de serios. Acum nu vreau să ţin o predică. Dar eu cred că nu este corect să avem o adunare fără să citim Cuvântul şi să vorbim din Cuvânt. Eu am ales o întâmplare din Cuvânt. Unii dintre voi au auzit-o deja de două-, trei ori. Dar eu cred că o mai putem auzi o dată. Să nu mi-o luaţi în nume de rău.

Eu citesc din Luca 19, de la vers. 1. Este un text deosebit pentru un loc ca acesta. Însă tot Cuvântul este inspirat şi îşi are locul lui. Eu mă încred că Dumnezeu va introduce în dimineaţa aceasta Cuvântul Lui acolo unde îşi are locul.

Isus a intrat în Ierihon, şi trecea prin cetate. Şi un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameşilor, căuta să vadă care este Isus;

Lăsaţi-mă să citesc încă o dată, pentru că vreau să o scot în evidenţă:

... căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de staturăL. A alergat înainte, şi s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă. Isus, când a ajuns la locul acela, Şi-a ridicat ochii în sus, şi i-a zis: „Zachee, dă-te jos în grabă, căci astăzi trebuie să rămân în

casa ta.“ Zacheu s-a dat jos în grabă, şi L-a primit cu bucurie.

Fie ca Domnul să ne binecuvânteze la citirea acestui Cuvânt.

Evenimentul citit despre bărbatul cel mic a avut loc în Ierihon. Ierihonul era cel mai de jos oraş din Palestina. Oraşul se află în vale, Ierusalimul pe munte.

Aţi observat că lui Isus i s-a dat cel mai decăzut nume care i se poate da unui om, când El a fost pe pământ? EL a fost numit „Beelzebub“. Aceasta a fost cea mai josnică denumire care i s-a putut oferi. Aceasta înseamnă „Satana, vrăjitor, duh rău“. Ei au atribuit lucrarea Lui unui duh rău. Biserica, care nu era pregătită să-L întâlnească, I-a dat numele cel mai groaznic: „Beelzebub“.

Naşterea Lui a avut loc în împrejurările cele mai sărăcăcioase. Mama Lui, o femeie simplă, nu a avut nici măcar un loc unde să-şi aducă pe lume copilul. După cum se spune, scutecele în care a fost înfăşat copilul erau de pe jugul boilor. EL era culcat în ieslea unui grajd plin de bălegar şi de miros urât. Grajdul nici nu era un grajd adevărat, ci o peşteră într-un munte.

EL s-a îndurat de oamenii cei mai săraci şi înjosiţi. EL a fost respins de cei mai înalţi demnitari ai societăţii. Ai Lui nu L-au primit Biserica, care ar fi trebuit să-L recunoască. Însă ei nu L-au recunoscut. Ei nu au fost informaţi conform Cuvântului pentru a-L recunoaşte pe El.

Aici noi vedem că El s-a dus în oraşul cel mai de jos din Palestina: la Ierihon. Eu am uitat câţi metri este sub nivelul mării. EL s-a înjosit atât de mult încât un om foarte mic a trebuit să se urce într-un pom ca să privească de sus în jos spre El.

Aşa gândea lumea despre El. Ei L-au lăsat să moară în modul cel mai groaznic care există pentru un om. EL a murit ca un tâlhar. A fost moartea cea mai batjocoritoare pe care a putut s-o moară. Ei L-au dezbrăcat de haine. Pe statui I se atârnă o bucată de material. EL însă nu a „ţinut cont de batjocură“. Ei L-au dezbrăcat de tot şi L-au răstignit pe cruce. Cea mai josnică şi rea moarte care a existat, a fost aleasă pentru El. Astfel L-a preţuit lumea.

Dumnezeu însă L-a preţuit atât de mult, încât i-a dat un Nume care este deasupra oricărui Nume în cer şi pe pământ. EL L-a înălţat atât de mult, tronul Lui, încât trebuie să privească în jos spre cer. Atât L-a preţuit Dumnezeu de mult. Eu sunt sigur că acestea sunt şi gândurile noastre în această dimineaţă. Numele Lui întrece orice Nume care poate fi numit. Toată familia cerească şi de pe pământ este numită după Numele lui Isus. În Numele lui Isus se va închina fiecare genunchi şi fiecare limbă Îl va mărturisi.

Zacheu era un om de afaceri în Ierihon. Fără îndoială că el era un om cumsecade. Pentru faptul că el era un om bun, eu cred că el a făcut parte dintr-o biserică, dintr-o denominaţiune din timpul acela. Să zicem că el a fost un fariseu.

El nu era de aceeaşi părere cu nevasta lui. Să zicem că pe nevasta lui o chema Rebeca. El nu era de-o părere cu ea, pentru că ea credea deja în Isus. Ea credea că El este ceea ce era cu adevărat: Mesia, pentru că ea L-a văzut făcând semnul lui Mesia. Ea era evreică: evreii respectă semnul unui prooroc pentru că aşa urma să fie mesagerul lor. Din cauza aceasta ar fi trebuit ca ei să-L recunoască. Pentru că El a venit ca „Fiul omului“.

Citiţi restul cu Zacheu.

Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci şi el este fiul lui Avraam. Pentru că Fiul omului a venit să caute şi să mântuiască ce era pierdut.

EL a fost acuzat că ar fi avut relaţii bune cu păcătoşii. Ei ar fi trebuit să înţeleagă aceasta, dar ei nu au înţeles nimic. Ei aveau teologia lor de a duce o viaţă frumoasă şi să fie oameni buni. Dar ei nu ştiau ce trebuia să fie Mesia al lor.

Ştiţi voi că acest lucru s-ar putea repeta? Lucrul acesta s-ar putea întâmpla aşa de uşor, încât şi noi am putea înţelege într-un fel greşit. Există o singură posibilitate pentru a şti sigur, anume să constatăm cine era El atunci, pentru că Scriptura spune că El este acelaşi. Aflaţi cum urmează El să se facă de cunoscut în timpul sfârşitului. Este scris. EL nu face nimic fără să descopere mai înainte, aşa este scris în Scriptură: „Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să descopere mai întâi robilor Lui, proorocii.“ EL a descoperit-o. *Acesta* este proorocul Lui; *aceasta* este o carte a proorociei. Este descoperirea deplină a lui Isus Hristos în întregime. Nimic nu poate fi adăugat sau scos. Noi ar trebui să cercetăm şi să recunoaştem în ce zi trăim noi pentru că şi noi am putea ajunge în aceeaşi cursă.

Să zicem că Zacheu, acest om de afaceri din Ierihon făcea parte din clubul-Kiwani sau altceva, dacă a

existat atunci aşa ceva. Acesta este doar un exemplu. Poate că el a făcut parte dintr-o asociaţie mare care era în Ierihon. Fără îndoială că el era un om însemnat în timpul lui, şi făcea parte dintr-o biserică.

Grav însă era că el s-a ataşat de părerea populară, oficială despre Isus. Isus este Cuvântul Cuvântul descoperit este Isus. El îşi însuşise părerea generală că El nu ar fi prooroc, ci altceva eu nu vreau să folosesc exprimarea de azi un înşelător, cineva care înşeală.

Vedeţi, Satana poate să imite perfect, încât este greu să recunoşti ce este corect şi ce este greşit. Isus a spus că în ultimele zile va fi aşa, că vor exista multe imitaţii ca la Iane şi Iambre care i s-au împotrivit lui Moise.

Gândiţi-vă că ambii bărbaţi puteau să imite tot ce făceau Moise şi Aaron. Moise însă ştia că el este confirmat. Iane şi Iambre nu veniseră pentru a-i elibera pe sclavi. Moise a venit în Numele Domnului pentru a-i elibera pe sclavi, pentru că aşa era scris. Lui Avraam i s-a spus: „Urmaşii tăi vor fi străini timp de patrusute de ani, apoi Eu îi voi scoate afară.“ Moise a fost AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Dar ei puteau să imite fiecare dar al celor doi. Moise şi Aaron o ştiau. Ei nu le-au dat atenţie imitatorilor, ei se ţineau exact de Cuvânt. În încheiere numai Domnul a decis.

Voi ştiţi că El a prezis că în zilele din urmă va fi din nou aşa: „Aşa cum s-au împotrivit Iane şi Iambre lui Moise, aşa se ridică şi aceştia împotriva adevărului: oameni cu mintea stricată.“ Aşa este. Sunt numai imitaţii. Pentru oameni este ceva confuz.

Câteodată ei sunt corectaţi. Dar aceasta nu se întâmplă pentru că nu-i dorim, ci chiar din cauză că îi iubim.

Ce ar fi dacă băiatul nostru ar şedea în mijlocul străzii şi voi aţi ieşi afară şi aţi spune: „Băiatule dragă, tu nu ar trebui să şezi acolo.“, dar el să răspundă: „Vezi-ţi de problemele tale!“? Atunci l-aţi urechea puţin. Cum se spune când îmi servea ceva tatăl meu în astfel de cazuri? A trage o bătaie zdravănă! Aşa se numeşte? De asta ar avea el nevoie.

Aşa ceva ar trebui servit câteodată şi în Biserică. Nu pentru că nu-l iubeşti pe copil, ci pentru că îl iubeşti. **Dragostea se lasă corectată.**

Isus nu avea intenţii rele cu ei. EL i-a iubit, şi de aceea a trebuit să-i mustre.

Deci noi îl privim pe acest bărbat mic cu soţia lui, Rebeca. Ea credea că acest bărbat este un prooroc *Proorocul.* De sute de ani ei nu au mai avut nici un prooroc. Ei ştiau că următorul prooroc adevărat care se va ridica, va fi El. Ei ştiau că se va întâmpla, pentru că a fost proorocit. Prooroci nu mai erau. Apoi s-a ridicat El. Ea văzuse semnul lui Mesia şi ştia că aceasta corespunde Cuvântului. Ea cercetase Cuvântul şi aflase aceasta. Aici începe tema noastră. Bărbatul acesta trebuie să fi avut o noapte grea în urma sa, o noapte neliniştită. El nu putea să doarmă, se învârtise toată noaptea pe perna sa. Mulţi dintre noi ştiu cum sunt astfel de nopţi.

Rebeca cunoştea deja lucrurile. Ea avea legături cu ucenicii. Ea ştia că în ziua următoare Isus va veni în oraş. Ea dorea foarte mult ca bărbatul ei să fie adus faţă-n faţă cu Isus. În prezenţa Lui se întâmplă ceva într-un om. EL nu era ca alţi oameni; EL era altfel. Ea vroia să fie sigură că bărbatul ei se întâlneşte cu El, să vadă lucrarea Sa şi să recunoască că El este Mesia. Deşi preoţii şi ceilalţi spuneau: „Acolo nu este nimic. Este numai înşelăciune şi hocus-pocus.“, totuşi ea a crezut şi s-a rugat.

Rebeca, dacă vrei să-l aduci pe omul de afaceri Zacheu, într-adevăr la Isus, atunci începe să te rogi şi el va deveni neliniştit.

Timpul se apropiase. În ziua următoare urma să treacă Isus pe acolo. Toată noaptea a fost neliniştit în pat şi se simţea nenorocit. Ea era acolo şi se ruga. Fără îndoială ea a zis când s-a trezit: „Mulţumire Ţie Doamne, eu ştiu că Tu lucrezi acum cu el.“

Dacă tu vezi că Zacheu al tău nu se linişteşte, atunci spune: „Mulţumire Ţie Doamne. TU lucrezi acum cu el.“ Când observi că el devine insuportabil şi nu vrea ca tu să mergi la adunare şi spune: „Să nu te duci la ei! Să nu te mai duci acolo! Şi aşa nu este nimic!“, tu să ai răbdare. Dumnezeu lucrează cu el. Aşa o face El. EL îl face aşa de neliniştit până când nu mai suportă.

În dimineaţa următoare acest bărbat mic s-a sculat devreme, s-a îmbrăcat cu cele mai bune haine pe care le avea, şi-a aranjat barba şi s-a pieptănat. Rebeca s-a uitat la el de sub pătură. Atunci ea a ştiut că se întâmplă ceva. El s-a apropiat de fereastră şi a privit înspre ea pentru a vedea dacă este deja trează. Nu, ea nu este trează, s-a gândit el. Apoi el a tras perdeaua şi s-a uitat afară. Se crăpa de ziuă. Deci s-a pregătit.

Dacă voi vă rugați pentru cineva, atunci se întâmplă ceva. Aici greşim noi, prieteni, pentru că nu ne rugăm. Depinde de rugăciune. „Rugați-vă şi veți primi.“ Voi nu primiți pentru că nu vă rugați. Voi nu vă rugați pentru că nu credeți. Rugați-vă pentru plinătate, pentru ca bucuria voastră să fie deplină. Rugați-vă şi credeți ca să să primiți pentru ce v-ați rugat. Țineți tare de aceasta. Nu vă mai lăsați de aceasta. Dacă există o făgăduință în Biblie şi vi s-a descoperit că Dumnezeu vă va dărui aceasta, atunci țineți tare de făgăduința aceasta.

Asta a făcut ea. Ei i s-a descoperit că Zacheu al ei va fi salvat. Deci a crezut cu convingere.

Când a vrut să iasă afară, ea a spus: „Zacheu, de ce eşti treaz aşa devreme?“

El a răspuns: „Dragă, eu am crezut că voi …“ Voi ştiți că se pot aduce tot felul de scuze. Zacheu a zis: „Eu am vrut să fac o plimbare ca să respir un pic de aer proaspăt.“ Voi v-ați îmbrăca astfel? Ea ştia ceva.

El a ieşit şi la poartă a mai întors o dată privirea. Soția lui îl urmărea de la geam ca să vadă ce face. Şi atunci ea a recunoscut. Ea a îngenunchiat şi a zis: „Slavă Ție Doamne. Eu cred că acum s-a întâmplat. Noi l-am pus în mişcare.“

Dacă voi l-ați adus pe Zacheu al vostru la adunare în dimineața aceasta, atunci se întâmplă deja ceva în el. Dacă el şade aici, înseamnă că ceva se întâmplă cu el. Îl avem deja printre noi.

Deci el a ieşit afară, şi-a întors privirea să vadă dacă îl urmăreşte cineva, şi şi-a spus: „Eu ştiu ce voi face.“ Noi vrem să ne transpunem acum în gândirea lui: „Soția mea este învăluită complet de acest aşa-zis 'Prooroc din Galilea'. Preotul şi păstorul meu zic că aşa ceva nu mai există în ziua de azi. Toate minunile şi celelalte sunt numai înşelăciune, nu este nimic. Eu ştiu ce voi face: eu mă voi duce acolo şi Îi voi spune ce părere am. Asta mă va face popular în oraş dacă am să-I spun în față. Asta voi face.“ Şi s-a dus.

El s-a gândit: „Pe drumul către Ierusalim El trebuie să vină din nord.“ Ținutul se întindea de la Dan la Berşeba. „EL merge la Ierusalim, deci mă duc la poarta nordică. Acolo Îl am imediat când intră. Dacă voi sta acolo, atunci pot să Îl văd bine şi pot să-I spun părerea mea.“

Oh, câți Zachei există astăzi! Dacă vorbiți astăzi într-o adunare despre Isus, atunci se spune: „Aceştia sunt 'Fanatici religioşi'. Nu-i nimic de ei. Dacă îl prind pe unul, atunci ştiu ce-i de făcut.“

El s-a dus la poarta respectivă. Dar acolo era ceva deosebit. El vroia să-şi caute un loc bun la poartă şi să-i spună că el este un om de afaceri şi că el face parte din clubul Kiwani şi alte uniuni din oraş, că el este un cetățean respectat în oraş. El voia să-I explice că nu este nevoie să vină în oraş pentru că au destui predicatori şi biserici şi că nu au nevoie de ideile Lui. Astfel a păşit el pe stradă în jos cu pieptul scos afară. Rabinul îl va face probabil diacon dacă ar face aşa ceva. În sfârşit a ajuns la poarta oraşului.

Dar acolo era ceva deosebit. Voi ştiți că întotdeauna unde este Domnul Isus este ceva deosebit, pentru că oriunde apare El se găseşte cineva care doreşte să-L asculte. Înainte de a ajunge acolo, a auzit gălăgie. Ei cântau cântări diferite: „Slavă lui Dumnezeu în ceruri“ şi toate aceste cântări minunate. Unii strigau şi jubilau. Nu este deosebit că acolo unde se află Isus este gălăgie?

Voi ştiți că într-o zi El se afla în drum spre templul din Ierusalim iar oamenii au tăiat crengi de la palmieri şi l-au aclamat. Profesorii stărilor sociale superioare şi preoții stăteau acolo şi spuneau: „Porunceşte-le să tacă.“

EL a răspuns: „Dacă oamenii aceştia tac, atunci vor striga pietrele.“ În apropierea Lui se jubilează. Desigur!

Voi ştiți că înainte de a intra Aaron în strălucirea supranaturală, el a trebuit să fie uns. Haina lui cea lungă avea pe margine de jur împrejurul tiviturii rodii de culoare şi clopoței de aur. Numai aşa puteau ei să ştie că Aaron mai trăieşte, dacă auzeau sunetul clopotelor. Numai astfel ştie şi Dumnezeu dacă voi sunteți vii sau nu, dacă aude ceva de la voi. Dacă ceva este mort, ştiți voi, ce se întâmplă. Prin acest zgomot puteau ei să recunoască că el mai trăieşte.

Zacheu a auzit gălăgia. Când a ajuns el acolo, poarta şi zidurile au fost pline cu oameni. El a fost numai un bărbat mic şi s-a gândit: „Cum o să-L văd acum? Vor fi atâția fanatici religioşi în jurul Lui, încât eu nici n-o să-L văd. Un lucru ştiu: de aici nu Îl pot vedea pentru că sunt prea mic.“

„Eu ştiu că el va lua masa la concurentul meu. Dacă El ar fi un om inteligent, atunci ar veni în restaurantul meu. Însă El merge la Lavinski.“ Eu sper că nu este nimeni aici cu numele Lavinski. „Dar El merge în restaurantul lui, deşi mâncarea mea este mai bună. Soția mea, Rebeca, este membră în adunarea Lui, şi El merge dincolo!“

El se gândea: „Atunci merg la intersecția străzilor Aleluiah şi Glorie. Pe acolo va trece El. Desigur! La intersecția străzilor Aleluiah şi Glorie.“ Acolo Îl puteți găsi întotdeauna.

El a părăsit mulțimea, a fugit într-acolo şi şi-a făcut curaj în timp ce se gândea: „Dacă apare la colț atunci îi voi spune părerea mea. Pe aici trebuie să treacă.“ Apoi s-a gândit că mulțimea îl va urma pe El.

Aşa este întotdeauna. „Acolo unde este hrană se strâng vulturii“ nu puii de găină care sunt păsări de pământ. Pasărea cerească, vulturul, vine acolo unde este hrana. Rudeniile lui, cocoşul, se află acolo unde şi şobolanii pot mânca din hrană. Vulturul însă îşi face cuibul sus de tot într-un pom, unde nu ajunge nimeni. Nici un parazit nu ajunge acolo; ei zboară prea sus. Nici o pasăre răpitoare sau vreun rozător nu poate să-i facă ceva. El este un vultur. Ei vor hrană de vultur. *Aceasta* este.

Voi ştiți că Iehovah se aseamănă pe Sine cu un vultur şi ne numeşte şi pe noi la fel. Proorocii Lui sunt vulturi, văzători.

Un vultur se avântă atât de sus, încât nici o altă pasăre nu-l poate urma. Dacă un şoim ar încerca să-l urmeze, el s-ar destrăma. Aşa este. Aici este cauza astăzi: atât de mulți încearcă astăzi să imite. În curând se va descoperi. Lăsați-i să se avânte mai sus, atunci le vor ieşi toate penele. Ele vor zbura foarte repede, nu-i aşa? Ei se vor prăbuşi. Gândiți-vă: vulturul este format special pentru aceasta. Un om poate să urmeze acest Cuvânt, dacă este format pentru aceasta; dacă este format de Dumnezeu, nu de un seminar. Chiar dacă se avântă foarte sus, ce îi foloseşte dacă îşi pierde penele?

Încă ceva: ce folos are dacă se înalță şi acolo sus este orb şi nu mai vede nimic? El trebuie să aibe ochi pentru ca să ştie ce face acolo sus. Aşa este cu vulturii lui Dumnezeu. Cu cât vă înălțați mai mult, cu atât puteți vedea mai mult, pentru a vă întoarce şi să prevestiți ce se va întâmpla. Înțelegeți voi asta? Eu cred că fratele de culoare de acolo din spate a înțeles foarte bine, nu-i aşa?

Atunci el s-a gândit: „Dacă eu stau aici, atunci mulțimea aceasta mă va acoperi, astfel încât El nu mă va auzi deloc. Ei fac atâta gălăgie, încât El nu va auzi cuvintele mele aspre.“ Asta e bine. Apoi şi-a mai zis: „Eu ştiu ce am să fac: acolo este un dud. Am să mă urc în pom, iar când va trece El pe acolo Îl voi vedea. Eu mă urc pe o creangă şi am să-i spun ce am de spus. Atunci El va afla că eu, Zacheu, sunt un membru văzut în această denominațiune. Eu am să-i spun de unde fac parte şi ce gândeşte preotul meu despre El.“ Poate că aceasta este în ordine.

El a privit în sus şi s-a gândit: „Prima creangă este cam la trei metri înălțime.“ El însuşi poate era numai de 1, 50. Cum să se urce acolo sus? El se întreba cum ar putea să se urce acolo în dud. Nu exista nici o altă posibilitate pentru el; el trebuia să se urce în pom. S-a uitat din nou în jur şi a văzut că nu există o altă posibilitate. Serviciile de salubritate încă nu fuseseră pe acolo şi containerele de gunoi mai stăteau pline la colțul străzilor. El s-a gândit: „Dacă pot să-mi aduc un container sub pom, atunci ar fi suficient de înalt ca să ajung până la prima creangă. Eu vreau să-L văd neapărat şi Îl voi vedea!“

Ştiți voi, dacă un om vrea să-L vadă pe Isus neapărat, atunci el se foloseşte şi de metode extreme. Dar voi vedeți că Dumnezeu lucra în el. Ce era? Rugăciunile soției lui, Rebeca, au fost ascultate.

El s-a dus deci dincolo. Serviciile de salubritate nu fuseseră în dimineața aceea. De aceea containerul a fost foarte greu, încât nu-l putea mişca. El era prea slab. El a încercat încă o dată, dar nu a reuşit. Exista numai o posibilitate: el trebuia să-l cuprindă şi să-l ridice. Dar el era îmbrăcat cu cele mai bune haine.

Dar dacă voi vreți neapărat să-L vedeți pe Isus, veți încerca totul. Voi faceți totul dacă vreți să-L vedeți cu adevărat. Dar Satana va încerca să vă oprească. El vă va pune întotdeauna ceva în cale pentru ca să vă oprească să-L vedeți. El vă va unge ochii cu tot ce poate pentru a vă orbi. Dacă însă voi sunteți decişi, atunci Dumnezeu vă va deschide o cale. Astăzi El trece pe *aici*. Nu-l lăsați pe Satana să vă pună ceva în cale: să nu aveți timp pentru că trebuie să faceți altceva, etc. Mai rămâneți un pic pe scaune.

El s-a dus deci acolo şi s-a aplecat. Cu aceasta el precis îşi murdăreşte hainele. Dar el a cuprins containerul. Chiar în momentul acela când a cuprins containerul şi l-a mişcat, vin concurenții lui de după colț.

Cam aşa este. Zacheu, tu ai spus că nu vei merge niciodată la un grup de fanatici religioşi. Dar acum eşti aici!

Acum el stătea acolo cu un container şi cu o față roşie! Concurentul lui a spus: „Aici este Zacheu, proprietarul restaurantului. El şi-a schimbat meseria. El are un loc nou de muncă. El este acum la oraş ca gunoier.“ Dar dacă voi vreți să-L vedeți neapărat pe Isus, veți pune totul în mişcare. El a rămas tare pe

poziție. Cu o față roşie şi umflată, el a dus containerul şi l-a aşezat jos. Apoi a aşteptat până ce au plecat ceilalți după colțul străzii.

Acum el s-a urcat pe container şi apoi s-a avântat în pom. Iertați-mă, eu trebuia să mă exprim altfel. Câți cunosc expresia? Atunci este bine. Cu alte cuvinte: el s-a urcat în pom.

Acum este sus! Dar cum arată! El este plin de gunoi şi murdar.

Câteodată Dumnezeu permite să ajungeți într-o astfel de stare. Amin. Eu am auzit azi pe cineva. Ştiți voi cum se procedează acum? Eu sper că nu va ajunge şi în grupurile penticostale, deşi eu văd că pătrunde deja. Unul vine şi strânge mâna altuia spunând: „Eu îl primesc pe Isus ca Salvatorul meu." Eu aş vrea să văd cum vin la altar, îngenunchiază, mor, strigă, se luptă şi plâng. Noi am avut cai. Dacă i-am hrănit cu trifoi, acest trifoi frumos cu flori pline cu nectar, atunci le curgea apa din gură. Dacă voi vă apropiați suficient de Canaan, va curge apă şi din voi, pentru că şi voi vă hrăniți cu miere din Canaan.

Acum el era în pom şi încerca să-şi curețe gunoiul de pe haine. El nu s-a gândit că va fi aşa. Dacă se roagă cineva pentru voi, atunci veți face lucruri ciudate. El s-a curățat, şi-a îndepărtat cioburile din genunchi şi mâini şi s-a gândit: „Cum arăt eu! Acum şed aici. Rebeca mi-a spus că acest om este un Prooroc. Eu voi aştepta şi mă voi ascunde." El s-a aşezat pe o ramificație de crengi o posibilitate bună de şedere.

Dacă ați ajuns până la punctul acesta şi voi ați ajuns în dimineața aceasta aici şi şedeți ca Zacheu pe o „ramificație", şi anume acolo unde se întâlnesc două drumuri, al vostru şi al lui Dumnezeu. Dacă voi ați trecut peste voi şi ați venit în dimineața aceasta aici, atunci rugăciunea Rebecăi va fi ascultată. Acum vă aflați acolo unde se întâlnesc două drumuri, şi anume drumul vostru şi drumul lui Dumnezeu.

Pe când şedea el acolo, se gândea: „Ea a spus că El este un Prooroc; că El cunoaşte gândurile din inimile oamenilor pe care le descoperă şi le poate spune ce nu este în ordine cu ei. Lui Natanael i-ar fi spus că a fost sub un pom înainte de a veni la El. Eu nu mă voi orienta după ei şi voi rămâne ascuns aici în pom. Deci şi eu sunt într-un pom. Totuşi eu nu cred că El este un Prooroc. Eu pur şi simplu nu cred, pentru că preotul meu mi-a spus că nu mai există prooroci. Noi nu am mai avut de patru sute de ani un prooroc."

Voi observați desigur că în această relatare, eu vreau să scot ceva în evidență.

Zacheu adunase crengile înaintea lui şi se ascundea în spatele lor. El se gândea: „Dacă El coboră pe strada Aleluiah, atunci va intra pe strada Glorie. După ce va ajunge aici şi va trece pe la colțul străzii, eu voi ridica puțin creanga astfel ca să pot privi printre crengi şi să-L văd. Eu ridic puțin creanga. Aici sus El nu mă poate vedea, şi dacă El trece pe aici şi Îl văd, atunci ştiu ce să fac: atunci voi da crengile la o parte şi am să-i spun părerea mea. Eu îi voi spune!" El a şezut o vreme acolo.

După un timp el a auzit gălăgie care se apropia. Dacă vine Isus, atunci se aude ceva de obicei. Şi atunci a venit de după colț. Ce a văzut mai întâi? O mulțime de oameni care împânzeau străzile. Zacheu s-a gândit: „Eu sunt bucuros că sunt aici sus în pom. Astfel nu mă voi amesteca cu ei." Acolo sus în pom era mascat bine. Nimeni nu îl va descoperi. Concurenții lui nu vor afla că a fost acolo sus. El trebuie să ridice numai puțin o creangă, să se uite printre ele şi să se ascundă din nou. El va rămâne total ascuns. El a ridicat deci creanga şi a văzut cum se puneau oamenii la colțuri.

Acolo venea domnul Jones cu un copil bolnav. El a auzit în restaurantul lui cum un preot şi un doctor au vorbit despre aceasta. Copilul era bolnav de moarte. Avea febră şi doctorul a încercat să-i ajute. Dar nu a reuşit. Copilul nu avea voie să părăsească casa." Aşa a auzit de la clientul lui. „Dar ei sunt aşa de fanatici încât au scos copilul afară în vântul acesta rece de martie. L-au învelit într-o pătură o fată de aproximativ zece ani. Ce fanatici! Dacă el mai vine o dată în restaurantul meu, copilul va fi sigur mort. O, eu îi voi spune părerea mea!"

După o vreme a crescut gălăgia şi toți oamenii au fugit pe stradă. Primul care a ajuns la colțul străzii Aleluiah/Glorie, a fost un pescar mare, puternic, cu chelie, cu numele Simon, care zicea: „Mergeți la o parte, oameni!" După el veneau ceilalți unsprezece care la fel ziceau: „Faceți vă rog loc! Învățătorul nostru a avut ieri seară un serviciu puternic. A ieşit putere de la El şi a văzut viziuni minunate. În dimineața aceasta El este obosit şi vrea să ia micul dejun. Faceți loc vă rog!"

Aici a venit familia Jones cu copilul acesta. Pescarul şi ceilalți au spus: „Mergeți vă rog la o parte!" „Dar noi avem un copil care moare. Doctorii nu-i mai dau nici o şansă. Lăsați-ne cel puțin …"

„Îmi pare rău. Asta vor toți. Eu nu pot să admit aceasta. Voi va trebui să păşiți la o parte. EL vine chiar

acum. Vă rugăm fraților, faceți loc.“

Eu pot să-l văd pe veghetorul nostru mic care priveşte în jos din pom. El vedea cum domnul şi doamna Jones îngenunchiau în fața oamenilor şi spuneau: „Doamne, Dumnezeul nostru, nu trece pe lângă noi. O, scumpe Salvator, ascultă strigătul meu smerit. TU care ai arătat mult har pentru alții, să nu treci nepăsător pe lângă noi.“

Când El a ajuns acolo, s-a oprit şi a spus: „Domnule Jones, adu-mi copilul.“ Era ceva convingător.

EL este astăzi acelaşi. Nu este nevoie de bilete de rugăciune, de un grup, este nevoie numai de credință, cum a avut Bartimeu cel orb care a şezut la intrarea oraşului. Cum a putut Isus care era la o distanță de două sute de metri să-l audă? Dar strigătul lui: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!“ L-a oprit. Cineva i-a atins haina Lui. EL s-a întors şi a spus: „Conduceți-l la Mine.“

Ei au adus copilul acolo. EL şi-a pus mâinile peste copil; asta a fost tot. Tatăl l-a luat, şi câteva minute mai târziu copilul fugea pe stradă în jos. El nu mai avea febră.

Aceasta l-a muiat pe Zacheu. El se gândea: „Poate că El este totuşi un Prooroc.“ Şi el a început să creadă un pic.

Voi ştiți că astfel de lucruri ne conving, pentru că El este Cuvântul nu „EU am fost“, ci „EU SUNT“.

Apoi El a venit sub pom. Zacheu a ridicat un pic creanga şi s-a uitat în jos. Când El a venit sub pom, Zacheu s-a gândit: „Poate că El este totuşi un Prooroc? Poate că este.“ Vedeți, voi trebuie să aveți credință. „Poate să fie El unul?“ EL avea capul aplecat când stătea sub pom, aşa cum era felul Lui smerit.

Ceva devine altcumva când Îl vedeți. Voi sunteți transformați. Voi nu mai puteți fi aceeaşi. Eu am auzit despre El, voi ați auzit despre El; dar când L-am recunoscut pe El, Cuvântul, nu am putut să mai fiu acelaşi. Este ceva în El care este altfel ca la ceilalți oameni. Este ceva în El care este altfel decât la episcopi, cardinali, papi, etc. Ceva în El este altfel.

După ce a ajuns El sub pom, s-a oprit, s-a uitat în sus şi a spus: „Zacheu! Vino repede jos; că Eu voi intra astăzi în casa ta.“ EL ştia că este acolo. EL ştia şi cine este Zacheu.

Frate, soră, El este acelaşi ieri, azi şi în veci. În dimineața aceasta El trebuie să treacă pe aici. EL a venit în oraşul acesta, pentru a fi în săptămâna aceasta aici.

Ştiți voi, dacă ar veni preşedintele la Topeka, atunci ar fi steagurile pe stradă şi străzile ar fi împodobite. Ei ar pregăti o primire mare. Dar atunci când vine Isus, abia apare cineva pentru a-L vedea. Împreună cu preşedintele ar veni şi o escortă a poliției. Dar noi mai avem destule locuri libere. Vedeți voi deosebirea? Ei nu au nici un interes să Îl vadă.

Eu sper că în dimineața aceasta este un Zacheu aici căruia El îi va vorbi când va trece pe aici.

El a coborât din pom. Desigur că criticii au spus: „Acest bărbat este un păcătos.“

Dar el a spus: „Doamne, dacă am câştigat ceva pe nedrept vreau s-o înapoiez însutit. Eu voi restitui totul. Eu voi face acest lucru.“

Lăsați-ne să ne aplecăm capetele.

Zacheu, eşti tu în dimineața aceasta pregătit? De ce nu vii jos din pom? De ce nu vii? EL trece acum pe aici, trece prin inima ta, îți vorbeşte. În timp ce v-ați aplecat capetele şi vă rugați: este aici cineva care vrea să spună: „Frate Branham, eu am fost întotdeauna un sceptic.“ Gândiți-vă: el a fost religios. „Eu am fost sceptic, dar acum cred. Ajută necredinței mele, o Dumnezeule.“ Nimeni să nu se uite în jur, numai eu şi Dumnezeu. „Eu îmi ridic mâna nu către fratele Branham, ci către Tine şi spun: Nu trece pe lângă mine, Mântuitorul meu. Ascultă strigătul meu smerit. Fă din mine un credincios adevărat, Doamne. Vino astăzi cu mine acasă şi rămâi acolo.“ „Astăzi trebuie să vin în casa ta.“

Vreți să vă ridicați mâna şi să spuneți: „Gândeşte-te la mine, Dumnezeule.“? Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine, pe tine, pe tine. „Gândeşte-te la mine, o Dumnezeule. Vino cu mine astăzi acasă. Eu ştiu că Tu eşti aici. Eu ştiu că Tu îmi cunoşti inima. TU îmi vorbeşti acum. TU ştii ce am făcut pe dos. TU ştii chiar că eu fac parte dintr-o comunitate a Evangheliei pline, şi totuşi am fost aşa de indiferent. Eu nu am făcut ce este drept. Eu am neglijat adunările de rugăciune şi am dat prioritate altor lucruri. Eu am făcut lucruri care conform credinței mele nu sunt corecte.“

„Eu sunt o femeie şi ştiu că nu m-am îmbrăcat corect. Eu mi-am tăiat părul scurt şi am purtat farduri. Cu toate acestea mă socoteam o soră care crede Evanghelia plină. Ai milă de mine, o Doamne. Eu vreau ca Tu să mergi cu mine acasă. De acum încolo vreau să fiu un exemplu viu pentru Hristos.“ Voi care simțiți

prezența lui Dumnezeu, nu vreți să ridicați mâna şi să spuneți: „Rugați-vă pentru mine.“? Dumnezeu să te binecuvânteze, Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze, surorilor. Da.

Tată ceresc, unii dintre „Zacheii“ feminini şi masculini au dat crengile la o parte şi au privit încoace. Ei au recunoscut că Isus ştie unde locuiesc, unde se află. EL le-a descoperit că nu au o poziție corectă. Multe, multe mâini sunt ridicate aici. Te rog du-Te cu ei astăzi acasă, Tată, intră în casa lor, locuieşte în inimile lor. Fie ca ei să nu uite niciodată această dimineață. Este puțin ciudat că eu încerc să aduc un pic de umor într-o adunare amestecată. În această clipă însă când este vorba despre lucrul cel mai important, ca oamenii să recunoască cine este în dimineața aceasta aici cu noi: Cuvântul care s-a făcut de cunoscut printre noi, în oraşul acesta Domnul Isus însuşi, Cuvântul devenit trup, lucrează printr-un trup omenesc. O Dumnezeule, fie ca prietenii noştri să recunoască aceasta şi să fie aduşi aproape de Tine.

Încă o dată Te rog, Tată: mergi acasă cu fiecare Zacheu şi cu fiecare femeie, cu fiecare Rebeca. Fie ca ea să recunoască faptul că rugăciunile ei au fost ascultate. Noi îi încredințăm Ție acum. Fie ca ei să Te primească fără îndoială în inima lor ca aceşti evrei în dimineața aceea, chiar dacă au fost pe dos. Isus a spus: „Şi el este un fiu de-al lui Avraam.“ TU eşti pregătit să mergi cu noi acasă, Tată. Noi Te rugăm: nu ne părăsi niciodată. Mergi cu noi când vom pleca în dimineața aceasta de la micul dejun. Noi ne-am privit fericiți unii pe alții, ne-am dat mâinile, ne iubim unii pe alții cum o pot face numai creştinii.

Eu mă gândesc că probabil nu voi mai fi niciodată aici. Poate nu voi mai întâlni niciodată acest grup la un astfel de mic dejun. Dar eu sunt sigur, Tată, că dacă ei Te iau acasă şi Te lasă să locuieşti la ei, îi voi întâlni de fiecare dată după ce lupta a fost câştigată, iar masa cea mare la care vom şedea, se va întinde peste tot firmamentul.

Eu văd în dimineața aceasta şi predicatori cu părul alb care predică de când eram un copil. Eu cred că ei au pregătit drumuri pentru aceste lucruri despre care ei au proorocit că vor veni. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți. Binecuvântează pe aceste femei care au adus jertfe pentru ca bărbații lor să predice, şi jertfele pe care le aduc toți creştinii. Să rămâi cu ei, Tată.

În seara aceea vom şedea acolo şi ne vom privi peste mese. Poate că noi nu ne vom mai vedea până atunci. Fără îndoială că şi acolo ne vor curge lacrimi de bucurie peste obraji, atunci când le voi întinde mâna peste masă. Atunci Îl vom vedea când va intra. Cât de bucuroşi vom fi că am coborât din pom poate dintr-un pom al dogmelor, al denominațiunilor, etc., din egoismul nostru, de pe cărările noastre greşite sau din indiferența față de El, pentru că am păşit din orbirea noastră în lumină! Atunci vom fi bucuroşi când Îl vom vedea intrând în haina Lui împărătească, când va trece pe lângă masa noastră şi ne va şterge lacrimile cu mâna Lui minunată şi va spune: „Nu plânge. A trecut totul. Intră în bucuria Domnului tău care ți-a fost pregătită dinainte de întemeierea lumii.“ Rămâi la noi, Tată. Vino acasă cu noi şi rămâi cu noi. Noi Te rugăm în Numele lui Isus! Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pe Mielul lui Dumnezeu
Care m-a iubit
Şi a murit pentru mine,
Pe lemnul crucii.

Când eu m-am urcat în pom, El m-a iubit deja. Vedeți în care pom s-a urcat El pentru mine: pe cruce, lemnul blestemat.

… pe lemnul crucii.

Vedeți, pe ce lemn s-a urcat El, pentru a vă coborî din pomul vostru.

Voi nu Îl puteți iubi fără să vă iubiți unii pe alții. Întindeți-vă mâinile peste masă şi spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, pelerinule.“

Care m-a iubit
Şi a murit pentru mine,
Pe lemnul crucii.

Nu-L iubiți pentru faptul că El s-a dus pentru voi pe lemnul crucii ca să vă coboare din pomul vostru? Nu vreți să-L invitați astăzi la voi acasă? Câți dintre voi Îl vor chema acasă? Ridicați vă rog mâinile. „Amin!“ Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Voi oameni de afaceri, înainte de a merge de aici, vreau să vă mai vorbesc un moment.

Dacă voi nu sunteți încă un creştin, nu aveți legătură cu creştini, voi oamenilor, dacă L-ați primit pe Hristos şi ați ridicat mâna: mergeți la unul din păstori şi spuneți-i ce ați făcut. Ei vă vor primi. Unul din pastori să scrie o scrisoare pentru fratele tânăr de culoare. A fost har că fratele cel tânăr de culoare care şedea acolo şi a fost atent, a venit la credință. Înțelegeți voi asta? Duhul s-a întors înspre el. Billy şi soția mea mi-au povestit când am ajuns acasă. EL s-a întors înspre el când şedea acolo în colț, l-a găsit şi l-a adus acasă. Aceasta este suveranitate! Luați-L cu voi. Ataşați-vă unei grupe care predică Cuvântul deplin al lui Dumnezeu pentru ca să aveți legătură frățească. Țineți tare de Cuvânt. Desigur.

Voi oameni de afaceri, ştiți voi ce s-a întâmplat cu Zacheu? El a devenit un membru al oamenilor de afaceri ai Evangheliei pline din Ierihon. Desigur. El aparținea de grupul acela. Asta sună un pic îndrăzneț, dar este aşa de adevărat ca şi restul. Eu sunt sigur că Isus nu ar face altceva decât un grup al Evangheliei pline, iar Zacheu s-ar fi ataşat de el. Acum Zacheule, fă şi tu la fel.

Dumnezeu să vă binecuvânteze până când ne vom revedea în seara aceasta. Eu predau adunarea acum iarăşi pastorului. Amin.